

[Valitse pvm.]

Kehittämisen ja hallintotoiminto

Valtiovarainministeriön asetus Digi- ja väestötietoviraston suoritteiden maksuista vuonna 2026 annetun valtiovarainministeriön asetuksen muuttamisesta

1. Asian tausta ja asetuksen antovaltuudet

Digi- ja väestötietoviraston (DVV) suoritteiden maksut perustuvat kulloinkin voimassa olevaan valtiovarainministeriön asetukseen. Digi- ja väestötietoviraston suoritteiden maksuista vuonna 2026 annettu valtiovarainministeriön asetus (1272/2025) on voimassa 31.12.2026 asti.

Laki Digi- ja väestötietovirastosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta (1116/2025) ja laki hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain 5 ja 25 §:n muuttamisesta (1117/2025) tulivat voimaan 1.1.2026. Tukipalvelujen kustannuksia ja niistä perittäviä maksuja koskevaa sääntelyä muutettiin siten, että DVV voisi jättää maksun perimättä luonnollisen henkilön tunnistuspalvelun ja asiointivaltuuspalvelun julkisoikeudellisesta käytöstä muun muassa eräiltä viranomaisilta, valtioelimiltä ja julkista hallintotehtävää hoitavilta. Lakimuutosten myötä on tarkoitus alkaa periä maksuja mainituista palveluista muilta käyttäjäorganisaatioilta sekä maksuttomaan käyttöön oikeutetuiltakin muussa kuin julkisoikeudellisessa toiminnassa. Tukipalvelulain 25 §:n 4 momentin mukaan valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset niistä käyttäjäorganisaatioista, joilta maksu 25 §:n 1 momentin perusteella jätetään perimättä. Tämän vuoksi asetukseen ehdotetaan muutoksia, joilla säädettäisiin, mitkä viranomaiset, valtioelimet ja muut julkista hallintotehtävää hoitavat olisivat oikeutettuja maksuttomiin palveluihin.

Valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n mukaan asianomainen ministeriö päättää, mitkä ministeriön ja hallinnonalan muiden viranomaisten suoritteet tai suoriteryhvät ovat maksullisia ja mistä suoritteesta tai suoriteryhmästä maksu määrätään omakustannusarvon perusteella sekä mitkä suoritteet hinnoitellaan liikeloudellisin perustein. Asiasta säädetään ministeriön asetuksella. Tukipalvelulain 25 §:n 4 momentin mukaan valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset niistä käyttäjäorganisaatioista, joilta maksu 25 §:n 1 momentin perusteella jätetään perimättä. Maksuihin sovelletaan muutoin, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädetään.

2. Valmistelu

Muutosasetus on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Digi- ja väestötietoviraston kanssa. Valmistelun pohjana ovat olleet Digi- ja väestötietoviraston esitys viraston suoritteiden maksuista vuodelle 2026 sekä tukipalvelulain 1.1.2026 voimaan tulleet muutokset.

Muutosasetusluonnoksesta järjestetään lyhyt lausuntokierros helmikuussa 2026 tukipalvelulain muutosten eduskuntakäsittelyn yhteydessä esitetyn hallintovaliokunnan kannanoton mukaisesti. Kehittämisen ja

hallintotoiminto tulee myös pyytämään valtiovarainministeriön budjettiosastolta lausuntoa muutosasetusluonnoksesta.

3. Nykytila, keskeiset ehdotukset ja pääasialliset vaikutukset

Vuoden 2020 alusta voimaan tulleella tukipalvelulain muutoksella (1314/2019) Digi- ja väestötietovirastolle säädettiin mahdollisuus periä maksu sen tuottamista tunnistuspalveluista ja asiointivaltuuspalvelusta. Virasto periikin tällä hetkellä maksuja ulkomaan kansalaisen tunnistuspalvelusta eli tukipalvelulain 3 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetusta palvelusta. Tällä hetkellä luonnollisen henkilön tunnistuspalvelun ja asiointivaltuuspalvelun käytöstä ei peritä maksuja.

Laki Digi- ja väestötietovirastosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta (1116/2025) ja laki hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain 5 ja 25 §:n muuttamisesta (1117/2025) tulivat voimaan 1.1.2026. Muutoksilla on tarkoitus osaltaan mahdollistaa Digi- ja väestötietoviraston säästötavoitteiden toteuttamista kasvattamalla viraston maksullisen toiminnan tuottoja siten, että se saisi tuottamistaan tukipalveluista maksuperustelain mukaisen maksun sellaisilta muilta kuin viranomaiskäyttäjäorganisaatioilta, joita ei merkittävässä määrin rahoiteta valtion varoista. Tukipalvelujen kustannuksia ja niistä perittäviä maksuja koskevaa sääntelyä muutettiin siten, että DVV voisi jättää maksun perimättä luonnollisen henkilön tunnistuspalvelun ja asiointivaltuuspalvelun julkisoikeudellisesta käytöstä muun muassa eräiltä viranomaisilta, valtioelimiltä ja julkista hallintotehtävää hoitavilta. Lakimuutosten myötä on tarkoitus alkaa periä maksuja mainituista palveluista muilta käyttäjäorganisaatioilta sekä maksuttomaan käyttöön oikeutetuiltakin muussa kuin julkisoikeudellisessa toiminnassa. Muutosasetuksen myötä voimaan tulevien maksujen vaikutus viraston tuottoihin on kokonaisuudessaan arviolta 1,1 milj. euroa.

4. Lausuntopalaute

5. Säännöskohtaiset perustelut

Seuraavassa tuodaan esille ehdotetut sisällölliset muutokset suhteessa voimassa olevaan maksuasetukseen.

Asetuksen johtolause

Johtolauseetta muutettaisiin niin, että asetuksella voidaan säätää Digi- ja väestötietoviraston suoritteiden maksuista valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti sekä valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n että hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain (571/2016) 25 §:n 4 momentin nojalla.

2 §. Maksuttomat julkisoikeudelliset suoritteet

Pykälässä säädettäisiin Digi- ja väestötietoviraston maksuttomista julkisoikeudellisista suoritteista.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 9 kohta, jossa säädettäisiin maksuttomiksi julkisoikeudellisiksi suoritteiksi hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa (571/2016) tarkoitetut luonnollisen henkilön tunnistuspalvelu ja asiointivaltuuspalvelu julkisoikeudellista tietotarvetta varten a–j alakohdassa tarkoitetuille toimijoille. Digi- ja väestötietovirastosta annetun lain 3 §:n ja hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain 5 ja 25 §:n 1.1.2026 voimaan tulleilla muutoksilla on tarkoitus osaltaan

mahdollistaa Digi- ja väestötietoviraston sekä eräiden sen julkisen hallinnon asiakasorganisaatioiden säästötavoitteiden toteuttamista.

Tukipalvelujen kustannuksia ja niistä perittäviä maksuja koskevaa sääntelyä muutettiin siten, että Digi- ja väestötietovirasto voisi jättää maksun perimättä luonnollisen henkilön tunnistuspalvelun ja asiointivaltuuspalvelun julkisoikeudellisesta käytöstä muun muassa eräiltä

- viranomaisilta
- valtioelimiltä
- julkista hallintotehtävää hoitavilta, joiden toiminta merkittävässä määrin rahoitetaan joko suoraan tai välillisesti valtion varoista (palveluista maksaisivat sellaiset julkista hallintotehtävää hoitavat, ei viranomaiset, joiden rahoitus on järjestetty muulla tavoin) sekä
- kunnan, kuntayhtymän, hyvinvointialueen tai hyvinvointiyhtymän yksin tai yhdessä suoraan tai välillisesti täysin omistamilta yhteisöiltä sekä mainittujen yksin tai yhdessä perustamilta säätiöiltä.

Hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain 25 §:n 4 momentin mukaan valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset niistä käyttäjäorganisaatioista, joilta maksu voidaan edellä mainituilla perusteilla jättää perimättä. Maksuihin sovelletaan muutoin, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädetään.

Lakimuutosten myötä tarkoitus on alkaa periä maksuja mainituista palveluista muilta käyttäjäorganisaatioilta sekä maksuttomaan käyttöön oikeutetuiltakin muussa kuin julkisoikeudellisessa toiminnassa, eli toiminnassa, jota harjoitetaan kilpailutilanteessa markkinoilla. Maksu voitaisiin siis jättää perimättä ainoastaan siltä osin kuin kyse on julkisoikeudelliseen tarpeeseen tapahtuvasta tukipalvelun käytöstä.

Pykälään ehdotettavassa 9 kohdassa säädettäisiin tarkemmin niistä viranomaisista ja muista toimijoista, joilla olisi oikeus saada Digi- ja väestötietoviraston maksuttomia julkisoikeudellisia suoritteita koskien hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa tarkoitettua luonnollisen henkilön tunnistuspalvelua ja asiointivaltuuspalvelua julkisoikeudellista tietotarvetta varten. Säännösehdotus perustuu edellä mainitun hallituksen esityksen perusteluissa esitettyihin periaatteisiin, mutta sitä on eräiltä osin tarkennettu, jotta palvelujen maksuttomuus olisi sovellettavissa laajasti julkisiin hallintotehtäviin ja julkisiin peruspalveluihin niiden järjestämistavasta riippumatta ja jotta säännös olisi toisaalta mahdollisimman selkeä ja tarkkarajainen.

Hallituksen esityksen perustelujen mukaan maksut voitaisiin valtiovarainministeriön asetuksella säätää lähtökohtaisesti jätettäväksi perimättä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetuilta viranomaisilta. Viimeksi mainitussa säännöksessä viranomaisilla tarkoitetaan laajasti muunkin tyyppisiä oikeushenkilöitä kuin valtion hallintoviranomaisia. Siten viranomaisiksi katsotaan esimerkiksi valtion liikelaitokset ja itsenäiset julkisoikeudelliset laitokset, mutta myös muun tyyppiset yhteisöt, jotka ovat lain tai asetuksen perusteella asetettu hoitamaan julkista tehtävää. Pykälän 9 kohdassa ehdotetaan säädettäväksi vastaavalla tavalla tarkemmin niistä viranomaisista ja muista julkista tehtävää hoitavista yhteisöistä, joiden toiminta rinnastuisi pitkälti viranomaistoimintaan. Ehdotettava säännös poikkeaisi kuitenkin eräiltä osin edellä mainitun julkisuuslain säännöksen mukaisesta rajauksesta, koska oikeuden maksuttomiin suoritteisiin on tarkoitettu määräytyvän muun tyyppisten yhteisöjen osalta osaksi myös sillä perusteella, kuinka suurelta osin toimintaa rahoitetaan valtion varoista.

Säännösehdotuksen a-alakohdan perusteella palvelujen maksuttomuuden piirissä olisivat valtion keskushallintoon kuuluvat valtioneuvosto ja ministeriöt sekä valtion virastot ja laitokset. Valtion virastojen käsitteeseen sisällytetään tämän kohdan perusteella valtakunnallisten virastojen ohella myös alueelliset julkisen hallinnon tehtävistä vastaavat lakisääteiset toimintayksiköt kuten elinvoimakeskukset.

Säännösehdotuksen b-alakohdan perusteella palvelujen maksuttomuuden piiriin kuuluisivat tuomioistuimet ja muut lainkäyttöelimet, joilla on valtionhallinnosta riippumaton itsenäinen asema.

Säännösehdotuksen c-alakohdan perusteella palvelujen maksuttomuuden piirissä olisivat kunnalliset ja hyvinvointialueiden viranomaiset sekä hyvinvointialueiden yhtymät.

Säännösehdotuksen d-alakohdan perusteella palvelujen maksuttomuus koskisi eduskuntaa ja sen virastoja sekä e-alakohdan perusteella tasavallan presidentin kansliaa.

Säännösehdotuksen f-alakohdan mukaan palvelujen maksuttomuus koskisi valtion, kunnan, kuntayhtymän, hyvinvointialueen tai hyvinvointiyhtymän yksin tai yhdessä suoraan tai välillisesti täysin omistamia yhteisöjä sekä mainittujen yhteisöjen yksin tai yhdessä perustamia säätiöitä. Tarkoituksena siten on, että palvelujen maksuttomuus koskisi valtion, hyvinvointialueiden ja kuntien toimintaa siitä riippumatta, missä muodossa toiminta on käytännössä järjestetty.

Säännösehdotuksen g-alakohdan perusteella palvelujen maksuttomuus koskisi Ahvenanmaan maakunnassa toimivia maakunnan, valtion ja kunnan viranomaisia.

Säännösehdotuksen h-alakohdan perusteella palvelujen maksuttomuuden piirissä olisivat valtion liikelaitokset. Nämä ovat lakisääteisiä liiketoimintayksiköitä, jotka toimivat yritysmäisesti toteuttaen sellaisia tehtäviä, joilla on kansallinen tai yhteiskunnallinen merkitys. Valtion liikelaitoksia ovat Metsähallitus ja Senaatti-kiinteistöt mukaan lukien sen tytärliikelaitoksena toimiva Puolustuskiinteistöt.

Säännösehdotuksen i-alakohdan perusteella palvelujen maksuttomuus koskisi itsenäisiä julkisoikeudellisia laitoksia. Näiden toiminta perustuu lainsäädäntöön ja ne hoitavat erikseen määritellyjä julkisia hallintotehtäviä, vaikka eivät kuulu varsinaiseen julkiseen hallintokoneistoon. Tällaisia laitoksia ovat esimerkiksi Suomen Pankki, Kansaneläkelaitos, Työterveyslaitos, Suomen Riistakeskus, Suomen metsäkeskus sekä Keva.

Säännösehdotuksen j-alakohdan perusteella palvelujen maksuttomuuden piirissä olisivat edelleen julkista hallintotehtävää hoitavat yhteisöt ja lakisääteiseen tutkintoon johtavan koulutuksen järjestämisluvan saaneet yhteisöt, joiden toiminta perustuu pääosin valtion rahoitukseen. Julkista hallintotehtävää hoitavia yhteisöjä olisivat esimerkiksi Maatalousyrittäjien eläkelaitos ja Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö. Lakisääteiseen tutkintoon johtavaa koulutusta järjestäviä yhteisöjä olisivat puolestaan esimerkiksi lukiokoulutusta ja ammatillista koulutusta järjestävät kunnalliset toimijat, valtion oppilaitokset, yliopistot ja ammattikorkeakoulut sekä vapaasta sivistystyöstä annetun lain (632/1998) tai taiteen perusopetuksesta annetun lain (633/1998) mukaista koulutusta järjestävät yhteisöt. Maksuttomuuden piirissä olisivat siten laajasti oikeushenkilöasemaltaan erilaiset yhteisöt, joilla on julkisoikeudellinen toimintansa järjestämiseen liittyvä tiedontarve. Oikeus maksuttomaan palveluun voisi säännöksen perusteella syntyä myös muun tyyppisen kuin tutkintoon johtavan koulutuksen järjestämiseksi. Julkinen tietotarve voisi koskea esimerkiksi avoimen yliopiston opetusta, jota yliopisto järjestää osana julkista hallintotehtäväänsä. Tulkinnallisena lähtökohtana olisi, että säännöksen piiriin tarkoitettu yhteisön toiminta rahoitettaisiin yli 50 prosentilla valtion varoista. Tältä osin ehdotus tarkoittaisi edellä mainitun tukipalvelulain muutosta koskevan hallituksen esityksen perustelujen yhteydessä käytettyä määrittelyä, jonka mukaan maksuttomuuden piirissä olisivat sellaiset vastaavat toimijat,

joiden toiminta perustuu merkittävässä määrin valtion rahoitukseen. Ehdotettavalla muotoilulla pyritään määrittelemään tarkkarajaisemmin ne yhteisöt, joiden rahoitus perustuu erityisesti valtion rahoitukseen.

Välillisen julkishallinnon organisaatioita, joilta perittäisiin jatkossa maksu hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa (571/2016) tarkoitetuista luonnollisen henkilön tunnistuspalvelusta ja asiointivaltuuspalvelusta, olisivat muun muassa työttömyyskassat, eläkekassat, sairauskassat ja lakisääteisiä vakuutuksia tarjoavat vakuutusyhtiöt, rahastot kuten Työllisyysrahasto, keskuksat kuten Eläketurvakeskus ja Potilasvakuutuskeskus sekä evankelis-luterilainen kirkko ja ortodoksinen kirkkokunta. Asiointivaltuuspalvelun osalta maksuvelvollisia olisivat myös kaikki yksityiset toimijat, joilla ei ole julkista hallintotehtävää. Luonnollisen henkilön tunnistuspalvelua eivät yksityiset toimijat saa käyttää.

3 §. Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Pykälässä säädettäisiin Digi- ja väestötietoviraston omakustannusarvon mukaisista maksullisista julkisoikeudellisista suoritteista.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 22 kohta, jonka mukaan maksullinen julkisoikeudellinen suorite olisi hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa tarkoitettu asiointivaltuuspalvelu muille kuin 2 §:n 9 kohdassa tarkoitetuille toimijoille. Asiointivaltuuspalvelu on tukipalvelulain 3 §:n 1 momentin 6 kohdassa määritelty palveluksi, joka tarjoaa käyttäjäorganisaatiolle henkilön toimintakelpoisuutta ja toimivaltaa tai muuta tahdonilmaisua koskevan tiedon. Asiointivaltuuspalvelua saavat tukipalvelulain 5 ja 8 §:n nojalla käyttää sekä viranomaiset, muut julkista hallintotehtävää hoitavat, että yksityiset yhteisöt, säätiöt ja elinkeinonharjoittajat. Asiointivaltuuspalvelu on toistaiseksi ainoa väestötietojärjestelmän tietoja hyödyntävä valtuuspalvelu ja sen voidaan siksi katsoa olevan valtion maksuperustelain 3 §:n mukaisesti palvelu, jonka tuottamiseen viranomaisella on tosiasiallinen yksinoikeus. Suurin osa asiointivaltuuspalvelun nykyisistä noin 270 asiointiliittymän asiakkaista tulee jatkossakin saamaan palvelun maksutta ehdotetun asetuksen 2 §:n perusteella. Asiointipalveluista tehdään vuosittain palveluun noin 60 miljoonaa puolesta-asiointioikeuden tarkistuskyselyä.

Välillisen julkishallinnon organisaatioita, joilta perittäisiin jatkossa maksu hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa (571/2016) tarkoitettuasiointivaltuuspalvelusta, olisivat muun muassa työttömyyskassat, eläkekassat, sairauskassat ja lakisääteisiä vakuutuksia tarjoavat vakuutusyhtiöt, rahastot kuten Työllisyysrahasto, keskuksat kuten Eläketurvakeskus ja Potilasvakuutuskeskus, evankelis-luterilainen kirkko ja ortodoksinen kirkkokunta sekä kaikki yksityiset toimijat, joilla ei ole julkista hallintotehtävää.

4 §. Alennetun omakustannusarvon mukaiset julkisoikeudelliset suoritteet

Pykälässä säädettäisiin alennetun omakustannusarvon mukaisista julkisoikeudellisista suoritteista.

Pykälän 2 momentin kohtaa 8 muutettaisiin teknisesti niin, että se ottaisi huomioon eduskunnan hyväksymät, 1.5.2026 voimaan tuleviksi tarkoitetut muutokset holhoustoimen lupasääntelyssä (hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi edunvalvontavaltuutuksesta annetun lain ja holhoustoimesta annetun lain muuttamisesta, HE 69/2025 vp). Viittaus holhoustoimilain 34 §:ään ja 36 §:n 2 momenttiin muutettaisiin viittaukseksi holhoustoimilain 35 §:ään. Viittaus holhoustoimilain 35 §:ään riittää koko vuoden riippumatta holhoustoimen lupasääntelyssä tapahtuvien muutosten voimaantulohetkestä.

5 §. Liiketaloudellisin perustein hinnoitellut suoritteet

Pykälässä säädettäisiin Digi- ja väestötietoviraston liiketaloudellisin perustein hinnoitelluista suoritteista.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 9 kohta, jonka mukaan liiketaloudellisin perustein hinnoiteltu suorite olisi hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa tarkoitettu luonnollisen henkilön tunnistuspalvelu muille kuin 2 §:n 9 kohdassa tarkoitetuille toimijoille. Hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu luonnollisen henkilön tunnistuspalvelu, Suomi.fi-tunnistus, kokoaa vahvan sähköisen tunnistamisen luottamusverkostosta markkinaehtoiset tunnistusratkaisut keskitetysti julkishallinnon käyttöön. Suomi.fi-tunnistus on julkishallinnon yhteinen tunnistuspalvelu, johon voidaan liittää digitaalisia asiointipalveluja. Palvelu mahdollistaa loppukäyttäjän sähköisen tunnistamisen asiointipalveluissa sekä kertakirjautumisen asiointipalveluiden välillä. Suomi.fi-tunnistus esitetään lisättäväksi liiketaloudellisesti hinnoitelluksi suoritteeksi. Tunnistuksessa on kyse suoritteesta, jonka kysyntä perustuu lakiin. Yksityisen sektorin asiointipalvelut voivat hyödyntää luottamusverkostossa tarjottavia vahvan tunnistamisen välineitä kilpailuttamalla niitä suoraan vahvan tunnistamisen välittäjiltä. Tältä osin DVV voitaisiin tulkita kilpailijana muiden välittäjien joukossa. Siksi ei voida katsoa, että viranomaisella (DVV) olisi maksuperustelain 3 §:n kohdan 2 mukaisesti suoritteiden tuottamiseen tosiasiallinen yksinoikeus. Suomi.fi-tunnistus on tukipalvelulain muutosten myötä kuitenkin mahdollista tarjota maksullisena välilliselle julkishallinnolle lakisääteisiin vahvan tunnistuksen tarpeisiin.

Välillisen julkishallinnon organisaatioita, joilta perittäisiin jatkossa maksu hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa (571/2016) tarkoitetusta luonnollisen henkilön tunnistuspalvelusta, olisivat muun muassa työttömyyskassat, eläkekassat, sairauskassat ja lakisääteisiä vakuutuksia tarjoavat vakuutusyhtiöt, rahastot kuten Työllisyysrahasto, keskuskeskukset kuten Eläketurvakeskus ja Potilasvakuutuskeskus, sekä evankelis-luterilainen kirkko ja ortodoksinen kirkkokunta.

6. Ehdotus maksutaulukoksi ja vaikutus maksullisen toiminnan kustannusvastaavuuteen

Asetuksen liitteenä on maksutaulukko, jossa maksullisista julkisoikeudellisista suoritteista perittävät maksut on ryhmitelty viraston palveluluokittelun mukaisesti. Taulukkoon on lisätty hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa tarkoitetun asiointivaltuuspalvelun hinnat.

6.1. Julkisoikeudellisten suoritteiden muutosesitykset palveluittain

Suomi.fi-palvelut: asiointivaltuuspalvelu

Asiointivaltuuspalvelun tuottamisen kokonaiskustannusten DVV:lle on arvioitu olevan 3,7 milj. euroa vuonna 2025. Tästä maksullisen toiminnan osuuden on jatkossa arvioitu olevan noin 16 prosenttia eli noin 600 000 euroa, mikä pyritään kattamaan asetuksen voimaan tultua asiakasmaksuin. Esitettyjen maksujen perusteella lasketut tuotot ovat noin 450 000 euroa vuonna 2026, kustannukset arviolta 500 000 euroa ja kustannusvastaavuus noin 90 %. Vuoden 2026 kustannusvastaavuusarvio jää tavoiteltua 100 prosenttia matalammaksi johtuen maksullisuuden voimaantulon viivästyisestä. Kustannukset kertyvät loppuvuosispainotteisesti, jolloin ensimmäisenä vuonna tulot jäävät ennakoidusta, mutta kustannukset eivät vähene samassa suhteessa. Tämä koskee myös liiketaloudellisesti hinnoiteltavaa tunnistuspalvelua. Mikäli tuottoja kertyisi kokonaisen vuoden, maksullisen asiointivaltuuspalvelun kustannusvastaavuus olisi arviolta noin

104 prosenttia. Arvioihin vaikuttaa mm. asiakaskäyttötymisen mahdollinen muutos, jota on vaikea euromääräisesti ennustaa palvelun muuttuessa osalle asiakkaista maksuttomasta maksulliseksi.

Taulukko 1. Maksullisen Suomi.fi asiointivaltuuspalvelun arvioitu kustannusvastaavuus

Maksullinen Suomi.fi asiointivaltuuspalvelu	Arvio 2026
Tuotot	450 000 €
Henkilöstökustannukset	180 000 €
Palvelujen ostot	225 000 €
Muut erilliskustannukset	3 000 €
Tukitoimintojen kustannukset	71 000 €
Korot	21 000 €
Kustannukset yhteensä	500 000 €
Kustannusvastaavuus %	90 %

Taulukko 2. Maksullisen Suomi.fi asiointivaltuuspalvelun hinnat

Hinta €/suorite	Esitetty hinta 1.1.2026 alkaen
Suomi.fi asiointivaltuuspalvelu	
Uuden liittymän käyttöönottomaksu	600 €
Tuotantoliittymäkohtainen kuukausimaksu	100 €
Kyselykohtaiset yksikkömaksut:	
0–10 000 kyselytapahtumaa / kk	0,12 €
10 001–50 000 kyselytapahtumaa / kk	0,08 €
yli 50 000 kyselytapahtumaa / kk 0,04 €/kysely	0,04 €
Työtunnin hinta mahdollisille lisäpalveluille ja asiakaskohtaisille muutoksille	120 €

6.2. Liiketaloudelliset suoritteet

Suomi.fi-palvelut: tunnistuspalvelu

Palvelua koskevat suoritteet esitetään hinnoiteltavaksi liiketaloudellisin perustein Digi- ja väestötietoviraston erikseen antamalla päätöksellä. Suurin osa tunnistuskyselypalvelun nykyisistä noin 600 käyttäjäorganisaatiosta tulee jatkossakin saamaan palvelun maksutta maksuasetuksen 2 §:n perusteella. Alustavasti arvioitu tuotto-odotus maksulliselle tunnistuspalvelulle vuonna 2026 on 675 000 euroa ja kustannusvastaavuus 101 %.

6.3. Digi- ja väestötietoviraston maksullisen toiminnan kustannusvastaavuus

Muutosasetuksella on vaikutusta Digi- ja väestötietoviraston maksuasetuksen mukaisten julkisoikeudellisten suoritteiden kustannusvastaavuuteen sekä liiketaloudellisten suoritteiden kustannusvastaavuuteen. Taulukko 3 esittää arvion maksullisen toiminnan tuotoista, kustannuksista sekä kustannusvastaavuudesta vuonna 2026. Muutosasetuksen myötä voimaan tulevien maksujen vaikutus viraston tuottoihin on kokonaisuudessaan arviolta 1,1 milj. euroa. Vuoden alusta voimaan tulleen maksuasetuksen yhteydessä tehtyyn kustannusvastaavuusarvioon nähden viraston maksuasetuksen mukaisten julkisoikeudellisten omakustannusarvon mukaisten suoritteiden kustannusvastaavuus laskee prosenttiyksiköllä 108 prosentista 107 prosenttiin ja liiketaloudellisten suoritteiden kustannusvastaavuus 174 prosentista 170 prosenttiin. Kuten luvussa 6.1 on kuvattu, vaikutus arvioidaan väliaikaiseksi se ja johtuu maksujen voimaantulon viivästymisestä verrattuna siihen, että maksut olisivat tulleet voimaan heti vuoden 2026 alusta.

DVV:n maksuasetuksen mukaisten julkisoikeudellisten omakustannusarvon mukaisten suoritteiden kustannukset vuonna 2026 ovat arviolta 25 milj. euroa, tuotot 26,8 milj. euroa ja kustannusvastaavuus 107 %. Liiketaloudellisesti hinnoiteltujen suoritteiden kustannukset vuonna 2026 ovat arviolta 12,7 milj. euroa, tuotot 21,7 milj. euroa ja kustannusvastaavuus 170 %.

Taulukko 3. DVV:n maksullisen toiminnan kustannusvastaavuus

	Toteuma 2024	Toteuma 1-7/2025	Arvio 2025	Arvio 2026
DVV:n maksuasetuksen mukaiset julkisoikeudelliset suoritteet yhteensä				
Tuotot	31 407 686 €	16 614 019 €	31 863 500 €	32 284 500 €
Kokonaiskustannukset yhteensä	40 656 217 €	22 504 227 €	39 177 000 €	39 837 000 €
Kustannusvastaavuus %	77 %	74 %	81 %	81 %
DVV:n maksuasetuksen julkisoikeudelliset omakustannusarvon mukaiset suoritteet (OKA)				
Tuotot	28 285 727 €	13 696 872 €	26 872 000 €	26 845 000 €
Kokonaiskustannukset yhteensä	27 759 862 €	13 661 630 €	24 228 000 €	25 044 000 €
Kustannusvastaavuus %	102 %	100 %	111 %	107 %
DVV:n maksuasetuksen julkisoikeudelliset alennetun omakustannusarvon mukaiset suoritteet (AOKA)				
Tuotot	3 121 959 €	2 917 147 €	4 991 500 €	5 439 500 €
Kokonaiskustannukset yhteensä	12 896 355 €	8 842 598 €	14 949 000 €	14 793 000 €
Kustannusvastaavuus %	24 %	33 %	33 %	37 %
Erityislakien mukaiset suoritteet				
Tuotot	369 408 €	215 170 €	380 000 €	401 000 €

Kokonaiskustannukset yhteensä	842 256 €	385 146 €	814 000 €	885 000 €
Kustannusvastaavuus %	44 %	56 %	47 %	45 %
Yhteensä:				
Julkisoikeudelliset suoritteet yhteensä				
Tuotot	31 777 094 €	16 829 189 €	32 243 500 €	32 685 500 €
Kokonaiskustannukset yhteensä	41 498 473 €	22 889 373 €	39 991 000 €	40 722 000 €
Kustannusvastaavuus %	77 %	74 %	81 %	80 %
Liiketaloudelliset suoritteet yhteensä				
Tuotot	18 671 722 €	10 386 884 €	20 500 000 €	21 675 000 €
Kokonaiskustannukset yhteensä	12 035 827 €	5 932 371 €	12 050 000 €	12 720 000 €
Kustannusvastaavuus %	155 %	175 %	170 %	170 %

7. Voimaantulo

Asetuksen muutoksen on tarkoitus tulla voimaan 1.4.2026 ja se, kuten itse asetuskin olisi voimassa vuoden 2026 loppuun.

Liite 1. Luonnos muutosasetuksesta

Liite 2. Luonnos maksutaulukosta